

МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ

№ 13 (486)

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА 1997 РОКУ

16 липня 2019 року

..... У ДОБРУ ПУТЬ! ●

«ПИШАЄМОСЯ, ЩО МИ – ВИПУСКНИКИ ТНМУ!»

«Урочисто клянусь віддавати всі знання, сили та вміння справі охорони й поліпшення здоров'я людини. Незмінно керуватися в усіх своїх діях і помислах принципами загальнолюдської моралі. Зберігати лікарську таємницю, дотримуватися правил професійної етики. Постійно вдосконалювати свої знання та вміння, сприяти вихованню здорового покоління. Утверджувати високі ідеали милосердя, любові й взаємоповаги між людьми. Вірність цій клятві присягаю пронести через усе своє життя», – у святковій зворушливій атмосфері, що панувала у ПК «Березіль», випускники ТНМУ 2019 року злагоджено мовили ці слова клятви лікаря, що розпочали новий етап в їхній долі.

25 червня відбулося урочисте засідання вченої ради Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, присвячене 59-му випуску лікарів медичного факультету, 15-му випуску провізорів фармацевтичного факультету, 11-му випуску лікарів стоматологіч-

Володимир БОГАЙЧУК, начальник управління охорони здоров'я облдержадміністрації

ного факультету, 4-му випуску за спеціальністю «Здоров'я людини», магістрів за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» та 22-му випуску медичних сестер навчально-наукового інституту медсестринства.

Ректор ТНМУ, професор Михайло КОРДА вручає диплом з відзнакою випускниці Ірині КУШНІР

Розпочав хвилюючу подію зі словами побажань ректор ТНМУ, професор Михайло Корда.

«Сьогодні у вашому житті знаменний день. У житті кожної людини є певні віхи та події, що визначають її долю. Такою подією для вас є сьогоднішній день. Ви отримуєте диплом Тернопільського національного медичного університету, який є своєрідною путівкою в доросле життя. Лише від вас залежить, якою дорогою підете. Віримо, що підете цією дорогою життя твердо й упевнено, здобудете бага-

то потенційних перемог і досягнете вершин професійного успіху.

Сьогоднішній день має для вас двоякий емоційний характер. З одного боку – це світло надії, радість зустрічі з майбутнім, очікування чогось нового, цікавого. З іншого – це сум прощання і біль розлуки, адже ви сьогодні втрачаєте назавжди ваше безтурботне студентське життя. Впевнений, що незабаром ви скажете, що це були найкращі роки у вашому житті.

Ви обрали собі найбільш потрібну людям і найбільш шановану про-

фесію. Від вашої доброти, від ваших знань і вмінь буде залежати найдорожче, що є в людей, – їхнє здоров'я та життя. Здоров'я – це категорія, що не вимірюється матеріальними цінностями, це благо та щастя кожного. Саме тому я закликаю вас ніколи не зраджуйте своїй професії! Можливо, спочатку ваші очікування не будуть відповідати реальності: робота буде

надто важка, будуть нічні чергування, важкі пацієнти, з якими доведеться залишатися після ро-

(Зліва направо): **Сергій НАДАЛ, міський голова Тернополя, Юрій ЮРИК, заступник голови облдержадміністрації**

боти й, можливо, ваша заробітна платня буде не надто високою, але, повірте, якщо будете

Саме вам випало закінчити університет і вступати на роботу в період змін у системі охорони здоров'я України. Отже, саме від вас залежатиме майбутнє нашої медицини. В кожній людині є дуже добра риса характеру – досягти чогось у житті. Мабуть, багато серед вас мріють стати головними лікарями, провідними кардіо- чи нейрохірургами. Але незалежно від того, яких кар'єрних щаблів досягнете, ви

повинні пам'ятати, що отримали найбільш гуманну та найбільш альтруїстичну про-

самовдосконалюватися, працюватимете над собою, все, врешті-решт, нормалізується й вам вдасться за справами вашими. Тому не залишайте своєї роботи, адже це велике щастя – жити й утримувати свою сім'ю завдяки улюбленій справі.

Нині в Україні є важлива проблема: лікарі масово виїжджають за кордон. Наші випускники працюють у понад 60 країнах світу. І ви це можете зробити, але я вас закликаю: не покидайте своєї країни ніколи, ви потрібні саме тут. Якщо ж поїдете за кордон, то навчайтеся там, здобуйте нові знання, вміння й повертайтеся додому, тому що ви потрібні нашій землі та нашому народові.

фесію. Ви потрібні людям, які чекають на вашу допомогу.

У нашому університеті ви отримали серйозні знання. Ними з вами ділилися професори, доценти, асистенти, які вклали у вас частинку свого серця й душі, вивели вас на широку життєву професійну дорогу. Згадайте словами вдячності своїх вчителів за їх терпіння та благородну працю, а найкращою нагородою для них будуть ваші професійні успіхи. Подякуйте також вашим батькам, які підтримували вас, пишалися тим, що їхні діти навчаються в медичному університеті, й раділи вашим успіхам, можливо, більше, ніж ви самі. Дорогі друзі, перед вами відкривається весь світ!

(Продовження на стор. 2)

«ПИШАЄМОСЯ, ЩО МИ – ВИПУСКНИКИ ТНМУ!»

(Закінчення. Поч. на стор. 1)
Бажаємо вам великої, широкої та щасливої професійної дороги. Нехай благословить вас Господь!», – побажав Михайло Михайлович.

До привітань приєднався заступник голови Тернопільської обласної державної адміністрації Юрій Юрик, який зауважив, що цьогорічні випускники – перші, які закінчили Тернопільський медичний університет у статусі національного. «Нинішні випускники ТНМУ – це той великий потенціал, який стане в авангарді зміни та модернізації системи охорони здоров'я України, – сказав, зокрема, він. – У вас новий світогляд – світогляд переможців, людей, які, розпочинаючи зміни із себе, можуть змінити країну».

Клятву зачитує лікар Тетяна ІВАНІЦЬКА

«Віднині ви стали дипломованими спеціалістами, які здобули освіту в одному з найкращих вищих навчальних закладів України. Мені приємно говорити про те, що, за оцінками різних міжнародних експертів, ТНМУ посідає перше місце серед медичних закладів і входить до «сімки» найкращих вишів України. Віднині ви носите горде звання медика, адже це не просто професія, це – покликання. Як казав Гіппократ: «Медицина – це воістину найблагородніше з усіх мистецтв». Тепер ви будете щодня реалізовувати знання, які отримали тут. Хочу побажати вам постійно самовдосконалюватися та бути успішними, адже якщо будете успішними ви – будуть успішними наше місто й наша країна», – мовив у своєму привітанні міський голова Тернополя Сергій Надал, який також під оплески присутніх вручив подяки викладачам ТНМУ.

Начальник управління охорони здоров'я ОДА Володимир Богайчук зізнався, що пишається тим, що свого часу також закінчив цей заклад. «У стінах універ-

ситету вам довелося багато пройти, багато пережити, щоб здобути омріяний диплом, але якщо ви гадаєте, що все скінчилося, то все лише починається, – зауважив він. – Хочу передати вам вітання від практичної медицини та сказати, що чекаємо на вас у наших закладах охорони здоров'я. Ви станете безпосередніми учасниками реформ, що зараз тривають. Нині Україна потребує хороших фахівців, тож бажаю вам бути гідними професії лікаря й ніколи не залишати навчання, тому що вчитися потрібно завжди. Бажаю Божого благословення, мужності, терпіння, адже у вас попереду дуже непроста робота».

Після вручення дипломів випускники медичного, стоматоло-

гічного, фармацевтичного факультетів і навчально-наукового інституту медсестринства прийняли клятву лікаря, провізора та медичної сестри. Клятву зачитала лікар Тетяна Іваніцька.

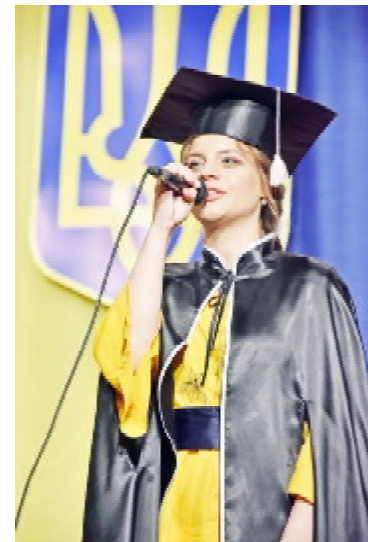
«Ви обрали професію, яка потребує не лише ґрунтовних знань, а й високих людських якостей, – наголосив у своєму вітальному слові т.в.о. декана медичного факультету, професор Петро Лихацький, який побажав випускникам успіхів і запевнив, що двері альма-матер

завжди відчинені для кожного з них. У вже традиційному оригінальному фармацевтичному стилі випускників привітав декан фармацевтичного факультету, доцент Дмитро Коробко. Декан стоматологічного факультету, доцент Світлана Бойцанюк висловила впевненість, що фундаментальні знання, отримані у ТНМУ, допоможуть випускникам стати висококваліфікованими фахівцями.

Директор навчально-наукового інституту медсестринства, професор Світлана Ястремська щиро побажала: «Сьогодні ми стали з вами колегами. Більшість з вас буде займатися практичною роботою, дехто ще й науковою, адже Україні потрібні розумні практичні лікарі всіх спеціальностей. Хочу побажати, щоб ніколи жага до слави не була вашим пріоритетом. Щоб ваше серце було наповнене турботою й любов'ю, щоб воно однаково реагувало на страждання бідного та багатого, щоб ви однаково професійно допомагали як своїм товаришам, так і недругам. Будьте помірковані у своїх судженнях, діяннях, але ніколи не будьте скупі до навчання. Вчіться усе своє життя!».

Від випускників університету

слова вдячності висловив Ігор Стецюк: «Щоб отримати дипломи лікарів, нам довелося пройти довгий шлях і вкласти велику працю. Цього радісного моменту не було б, якби не висококваліфіковані викладачі, які терпеливо ділилися з нами своїми знаннями, та батьки, які прокидалися і засинали з молитвою на устах за нас. Під час свого студентського життя та виконання своїх обов'язків у студентському самоврядуванні мав можливість відвідати чи не кожен медичний університет України. Хочу запевнити, що ми навчалися в університеті з найкращою матеріально-технічною базою, де є надзвичайно великі можливості міжнародного розвитку студента, де не лише цікавляться навчанням, роботою, розвивають знання та вміння кожного студента, а й піклуються про його соціальні потреби поза навчальним процесом. Бажаю нам усім упродовж свого професійного

Христина ВРУБЛЕВСЬКА дарує пісню від випускників

шляху постійно розвиватися й, незважаючи на досягнення, ніколи не забувати своє покликання та свою людяність».

Музичним подарунком від випускників 2019 року стала пісня

у виконанні Христини Врублевської.

Усміхнені щасливі випускники після урочистостей жваво випурхнули із зали ПК «Березіль», де й голці ніде було власти, в обійми літнього погожого дня, фотографувалися в колі друзів і рідних та охоче ділилися своїми планами на майбутнє, не забуваючи дякувати рідному університету.

«Дуже вдячна ректору Михайлові Михайловичу Корді та викладачам університету, які впродовж усіх років навчання давали нам мудрі настанови та нові знання, – каже випускниця медично-

Ігор СТЕЦЮК від імені випускників дякує університетові за добрі знання

го факультету Анастасія Баранець. – Які плани надалі? Постійне навчання впродовж життя й професійна праця. Хочу звернутися до випускників шкіл, які невдовзі стануть студентами: якщо у вас є велике прагнення до медицини – обов'язково здобуйте знання у нашому університеті. Дуже пишаюся, що закінчила ТНМУ!»

«Майбутнім першокурсникам хочу порадити ніколи не опускає руки, – приєднується до неї Тетяна Рудик, також випускниця медичного факультету. – Перші курси особливо для мене були дуже важкими. Але треба завжди пам'ятати, що нас підтримують батьки, допоможуть викладачі й розрадіють студенти-одногрупники. Враження від навчання в університеті в мене лише позитивні. Передусім тому, що викладачі справді дуже допомагають студентам не лише у навчанні, а й у різних життєвих клопотах. У стінах ТНМУ я знайшла багато друзів, група у нас була дуже позитивна. Особисто хочу бути гінекологом, сподіваюся, що мої плани втіляться у життя. Хочеться вірити, що медична реформа принесе Україні зміни на краще, і ми станемо тими лікарями, якими прагнемо стати».

Що ж – у добру путь! Нехай усі побажання, якими того дня так щедро всі засівали майбуття випускників ТНМУ 2019 року, у житті цих молодих лікарів обов'язково здійсняться!

**Анна СТАХУРСЬКА,
Микола ВАСИЛЕЧКО (фото)**

ФОТОРЕПОРТАЖ

ІНОЗЕМНІ СТУДЕНТИ СТАЛИ ДИПЛОМОВАНИМИ МЕДИКАМИ

Під час урочистого засідання вченої ради ТНМУ, яка була присвячена 20-му випуску лікарів, 14-му випуску провізорів, 10-му випуску лікарів-стоматологів та 22-му навчально-наукового інституту медсестринства, 25 червня 2019 року майже 200 іноземних студентів вишу отримали дипломи. Урочистості відбулися в адміністративному корпусі ТНМУ.

Ректор університету, професор Михайло Корда наголосив, що в житті кожного студента цей день є особливим, адже відкриває дорогу у широкий світ. Михайло Михайлович висловив впевненість у тому, що невдовзі всі вони скажуть, що це були найкращі роки в їхньому житті.

З огляду на свій досвід, ректор порадив юнакам і дівчатам ніколи не зраджувати своїй професії, адже вона одна з найкра-

3 вітальним словом – ректор ТНМУ, професор Михайло КОРДА

щих і найгуманніших. Він запевнив, що постійне вдосконалення знань і навичок принесе успіх. А ще зазначив: завжди треба

пам'ятати, що лікар покликаний допомагати людям.

«Сьогодні ми також згадуємо ваших вчителів і батьків. Перші вкладали у вас власні знання і досвід. Згадайте своїх вчителів словами вдячності, а найбільшою нагородою для них стануть ваші успіхи на професійній ниві. Також варто вклонитися батькам, які впродовж вашого навчання підтримували вас, усіляко допомагали й вірили у вас. Ще раз вітаю з цим знаменним днем. Бажаємо вам великої, широкої, щедрої професійної дороги. Хай благословить вас Господь», – побажав Михайло Михайлович.

Він також наголосив батькам, що їхні мрії сьогодні стали реальністю – і невдовзі їхні діти тішитимуть своїми успіхами. Ректор ТНМУ висловив сподівання, що випускники ТНМУ будуть послами доброї волі України в своїх країнах.

Заступник міського голови Тернополя Леонід Бицюра підкреслив, що адміністрація та викладачі університету не лише навчають майбутніх лікарів, а й виконують роль наставників – закладають основоположні духовні цінності кожній молодій людині. Цього дня Леонід Олександрович виконав почесну місію – відзначив двох активних студентів ТНМУ «Премією добра». Два роки тому цю відзнаку започаткували в Тернополі для відзначення людей, які служать на благо суспільства, які допомагають іншим. Під час урочистостей цю нагороду отримали Каміль Мажець і лідер науково-краєзнавчої студії «Терполяни» Зоряна Бридз.

Проректор з науково-педагогічної роботи, професор Аркадій Шульгай надав слово для оголо-

шення наказу про присвоєння звання лікаря заступникові декана факультету іноземних студентів, доценту Михайлові Фурделі.

Диплом з відзнакою ректор Тернопільського національного медичного університету, професор Михайло Корда вручив Юліані Кукурузі.

Дипломи випускникам вручив декан факультету іноземних студентів, професор Петро Сельський.

Випускники факультету іноземних студентів прийняли клятву лікаря, провізора та медичної

сестри. Її зачитав лікар Аганрен Даніель Омеган.

Свої вітання висловив декан факультету іноземних студентів, професор Петро Сельський. Він зазначив, що наразі в університеті навчається майже 2000 іноземних студентів з 55 країн світу. Петро Романович додав, що за результатами складання «Кроку-2» наш виш посідає перші місця. Він також наголосив, що іноземні студенти стали невід'ємною частиною історії ТНМУ, адже були активні в спортивній, громадській та волонтерській роботі.

Від випускників університету виступила Христина Гусак-Сіра.

Від батьків слова подяки викладачам і мотиваційні настанови всім випускникам сказав Аганрен Агатабор Езекіель.

**Яніна ЧАЙКІВСЬКА,
Микола ВАСИЛЕЧКО (фото)**

КОНТАКТИ

РЕАЛІЗОВУЮТЬ МОЖЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО СТАЖУВАННЯ

Студент шостого курсу Тернопільського національного медичного університету імені І.Горбачевського Станіслав Комарницький упродовж навчального 2018–2019 року був учасником міжнародної студентської програми «Академічний обмін студентами з Вроцлавським медичним університетом».

Він розповів, що все почалося 2017 року, коли хлопець побачив оголошення про відбір на навчання до Вроцлава. «Досить тривалий час я вагався – подавати документи чи ні. Внутрішній голос підказав, що варто спробувати. Після подання документів – конкурс, співбесіда, переживання. Спершу не повірив, що – пройшов конкурсний відбір.

Через певний час усвідомив, що мене очікують п'ять місяців навчання у Вроцлаві. Перше, що ми отримали у місцевому університеті – це студентські квитки. Були дуже приємні відчуття, що ти сту-

дент двох провідних медичних університетів у різних країнах. Ми навчалися зі студентами, які також брали участь у цій програмі. Зокрема, були представники Іспанії, Італії, Франції, Німеччини, Чехії, Португалії. Мені пощастило навчатися в English group зі студентами із США, Канади, Швеції, Австралії та, звичайно ж, з польськими студентами. Це подарувало багато знайомих з усіх куточків світу», – розповів Станіслав.

За його словами, на базі Вроцлавського медичного університету діє університетська лікарня, яка оснащена найновітнішим обладнанням і технологіями. Цей медичний заклад дає можливість студентам отримати практику. Тут можна опанувати майже все – від збору анамнезу в пацієнта – до асистування на оперативних втручаннях (у супроводі викладача).

«Мені дуже сподобалася кількість студентів у групі – від 5 до 6. Це добре для студентів і викладачів. Кожен студент має можливість поспілкуватися з пацієнтом, не втомлюючи його. Також університет організував дві поїздки (осіннього та весняного семестрів) до Кракова та Гданська. Ми змогли більше пізнати культуру, міста й багато іншого.

Коли їхав удруге на навчання до Вроцлава, то вважав, що вже все знаю, що нічого нового не буде, але це не про місцевий медичний університет.

Тоді мені найбільше запам'ятався симуляційний центр, який відкрили 1 жовтня 2018 року. Завдяки новітнім технологіям у цьому центрі можна відпрацювати практичні навички під час різних ситуацій, які трапляються в роботі лікаря. На манекенах можна вислухати різні типи дихання, порушення роботи серця і т.д. Будь-які маніпуляції можна проводити кілька разів для кращого засвоєння», – зазначив Станіслав.

Ще однією приємною несподіванкою для нашого студента стала перемога в конкурсі від

Polska Travel. Цей конкурс організований для студентів, які приїхали за обміном на навчання до Польщі. Проходив він під хештегом #ErasmusPolandTravel. Його суть полягала в тому, що студент, який брав участь в конкурсі, викладав в Instagram фотографію з Польщі в таких категоріях: «Cities of Poland», «Nature of Poland», «Activities of Poland», «Food of Poland». Фотографія Станіслава Комарницького перемогла в категорії «Cities of Poland».

«Висловлюю подяку адміністрації, відділу міжнародних зв'язків Тернопільського національного медичного університету за надану можливість для студентів навчатися та пізнавати щось нове, отримувати нові знайомства. Студентам бажаю завжди вірити в себе, пробувати себе в різних програмах міжнародного стажування та нічого не боятися. Адже студентські роки – найкращі! Використовуйте всі можливості, які з'являються на вашому життєвому шляху!», – наголосив Станіслав Комарницький.

Яніна ЧАЙКІВСЬКА

У ТНМУ ім. І.Я. Горбачевського викладають науковці-медики високого класу, які володіють величезними професійними знаннями та досвідом. Сьогодні ми запросили до «Вітальні» знаного фахівця в галузі гістології, цитології та ембріології, талановитого педагога й вихователя студентської молоді, інтелігентну й чарівну жінку – доцентку кафедри гістології та ембріології ТНМУ Олександру Андріїшину.

– Олександро Прокопівно, ваше життя ось уже багато років пов'язане з ТНМУ ім. І.Я. Горбачевського. Ви тут навчалися, потім працювали в університетській центральній науково-дослідній лабораторії, а з 1995 року – викладаєте в альма-матер. Але повернімося до витоків вашого прагнення стати медиком. З чого усе починалося?

– Можна сказати, що любов до медицини передалася мені з молока матері. Я виросла в сім'ї лікарів. Батьки – випускники Івано-Франківського медінституту. Тато за фахом – рентгенолог, мама – акушерка-гінекологиня. На ниві медицини працювали й друзі батьків. Збираючись разом, вони ділилися професійними клопотами й радощами, обговорювали складні ви-

човин у різних середовищах. Була молодшим науковим співробітником центральної науково-дослідної лабораторії інституту. З 1995 року – асистент кафедри гістології. 2000-го захистила кандидатську дисертацію «Вплив антиоксидантів та ентеросорбента на розвиток деструктивних і регенераторних процесів у спинномозкових вузлах при тяжкій термічній травмі». З 2004 року працюю на посаді доцента кафедри гістології.

– Для вченого, як, напевно, ні для кого іншого, величезну роль відіграють учителі, які зустрілися на початку життєвого шляху. Хто був вашим науковим керівником під час підготовки кандидатської дисертації?

– Коли почала працювати над нею, моїм наставником був завідувач кафедри, доктор біологічних наук, професор Сергій Андрійович Сморок. Його називали патріархом кафедри. На жаль, життєвий шлях Сергія Андрійовича рано обірвався, і готувалася я до захисту під керівництвом професорки, завідувачки кафедри терапії Надії Василівни Пасечко, яка також була ученицею Сергія Андрійовича. Дуже багато у становленні як науковця та викладача допоміг мені улюблений учень нашого вчителя, а згодом завідувач кафедри, професор Костянтин Степанович Волков. Захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата медицина відбувся 2000 року на засіданні спеціалізованої вченої ради в Києві.

– Давайте повернемося до вашого родоводу. Любов до медицини ви перейняли від батьків, які навчали вас особистим прикладом. Розкажіть про них докладніше. Звідки вони родом? З якого кореня виростала ваша доля?

– Бабуся – мамина мама народилася в Чорткові в родині невеликих землевласників. Тато ж родом з Прикарпаття. Його мама походить із села Крилос на Івано-Франківщині. Колись це було головне місто потужної держави – Галицького, а згодом Галицько-Волинського кня-

Доцентка Олександра АНДРІЙШИН:

зівства, яке з плином часу перетворилося на невеличке село. Навіть назву «Галич» перебрало на себе місто, що згодом виростало неподалік. Бабуся народилася в багатодітній родині, де було шестеро дітей, троє з них загинули під час або після війни. Залишилися в живих бабуся, її брат і сестра. Тяжкі то були часи. В пошуках заробітку бабуся поїхала з рідного села до Івано-Франківська, наймитувала, але згодом викупила хатину й сина вичила в Івано-Франківському медичному інституті (до перейменування місто називалося Станіслав). Тато-ва мама мріяла, щоб син став лікарем і її мрія збулася. Бабуся померла від інфаркту, коли я була в сьомому класі. Але тепло її серця, яким вона мене огортала, відчуваю досі. Зберігаю в пам'яті її розповіді з історії мого роду, її мудрі поради. «Очі бояться, а руки роблять», – любила казати бабуся. Цей вислів став моїм життєвим кредо. Час неблаганний. Поступово відходять найрідніші, найважливіші для нас люди, які знали нас з пелюшок, любили та підтримували. Я навчалася в 10 класі, коли не стало тата. Останні роки свого життя він працював у дільничній лікарні села Колиндяни Чортківського району. Мама пережила його на 18 років. Вона була людиною світлої душі, талановитим лікарем – уважною та співчутливою до хворих. Закінчивши з відзнакою Івано-Франківський медінститут, мама трудилася спочатку в Золотопотіцькій лікарні Бучацького району, а згодом

в Чорткові – в дільничній лікарні Львівської залізниці, в пологовому будинку, викладала в Чортківському медичному училищі. Останні роки, коли за станом здоров'я оперувати вже не могла, працювала в кабінеті медичної статистики Чортківської районної лікарні.

– Ви вибрали батьківську відданість справі. Ось уже понад сорок років ви в альма-матер, де самі здобули вищу медичну освіту, де працюєте, викладаючи мікроскопічну анатомію будови тіла людини студентам, які прагнуть опанувати професію медика. Зокрема, йдеться про студентів-іноземців.

Олександра АНДРІЙШИН (перша ліворуч) з одногрупниками на святковій демонстрації (1981 р.)

– Так, з 2000 року я викладаю гістологію, цитологію та ембріологію англійською мовою. Вважаю, що лекція – це не просто потік інформації від викладача до студента. Головне – навчити студента клінічному мисленню. І коли вчорашні випускники стають компетентними та конкурентоспроможними фахівцями, якими може пишатися альма-матер, радію, що мої сподівання справдилися.

– Ваші колишні студенти працюють по всьому світу. Цікавиться їхніми успіхами?

– Так. І завжди знаходжу час, щоб зустрітися та поговорити з тими, хто приїздить на зустріч з рідним університетом. Як це, приміром, зробив один з перших студентів з Пакистану Сардан Шаріф, який нині обіймає керівну посаду в одній з провідних клінік у США. Відвідавши Тернопіль і нашу кафедру, він з лагідністю згадував свою студентську юність, цікавився сучасними умовами навчання майбутніх

медиків. Пригадую й зовсім недавню зустріч на кафедрі з колишнім студентом з Нігерії, який зараз проходить резидентуру (аналог нашої інтернатури) у США. Ми довго та тепло спілкувалися. Немає нічого приємнішого, ніж бачити успішними тих, кому ТНМУ дав освіту.

– Багато років ви були відповідальним виконавцем і співвиконавцем науково-дослідних робіт на кафедрі гістології та ембріології.

– Усі вони виконуються у співпраці з тернопільськими фахівцями-комбустологами на чолі з професором кафедри хірургії ННІ післядипломної освіти ТНМУ Володимиром Васильовичем Бігуняком. Я також є одним із співавторів монографії з лікування опікової хвороби під редакцією Г.П. Козинця – професора, завідувача кафедри хірургії та судинної хірургії Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, автором розділу «Морфологічні зміни в органах». Дев'ять років була відповідальним секретарем журналу «Здобутки клінічно-експериментальної медицини», відповідальним виконавцем трьох госпдоговірних тем.

– Ви лікар у другому поколінні, але ваша рідна стихія – наука. Не шкодуєте за практичною медициною?

– Ні. Хоча доволі часто чую від колег: «З тебе був би хороший лікар-клініцист». Сподіваюся, що так. Але Бог дарував мені також любов до наукової, викладацької роботи, а клятву Гіппократа, яку

Батьки та дідусь і бабуся Олександри Андріїшин (м. Івано-Франківськ, 1963 р.)

падки з лікарської практики та як зробити процес лікування ефективнішим, пришвидшити одужання пацієнта. Тобто, в мене був гарний приклад і питання «Куди піти вчитися?» навіть не виникало. Звичайно, я обрала медичний виш. Школу №1 з поглибленим вивченням англійської мови в Чорткові (тепер це гімназія) закінчила з однією четверкою й подала документи до Івано-Франківського медінституту. Успішно склала іспити, але не пройшла за конкурсом. Повернувшись додому, працювала санітаркою в Чортківському пологовому будинку. Вступила до медичного вишу з третьої спроби – 1978 року стала студенткою ТНМУ (на той час – інституту). Відтоді моя доля нерозривно пов'язана з альма-матер. Про студентські роки залишилися найкращі спогади. Було величезне бажання вчитися. До слова, за всі шість років навчання мала лише одну «четвірку», тож отримала диплом з відзнакою за спеціальністю «лікувальна справа». З відзнакою закінчила також інтернатуру за фахом «лікар-терапевт», яку проходила на базі Тернопільської лікарні №1. Того ж 1986 року почала працювати, провадячи дослідження за госпдоговірною темою кафедри гістології (від наукового відділу).

– У чому полягала суть досліджень?

– Займалася токсикологічними дослідженнями з регламентування гігієнічних нормативів хімічних ре-

Олександра АНДРІЙШИН зі студентами-іноземцями під час відпочинку в Карпатах (2004 р.)

«ЛЮБОВ ДО МЕДИЦИНИ ПЕРЕДАЛАСЯ МЕНІ З МОЛОКОМ МАТЕРІ»

Замолоду активно займалася спортом і здобула спортивний розряд з легкої атлетики та волейболу, грала в складі волейбольної команди Чортківської райлікарні, у студентські роки була членом жіночої збірної з волейболу нашого медуніверситету (на той час — інституту). Нині головне моє захоплення, моя найбільша вітха й радість — онуки. Їх троє. Матвійкові вісім років, Артемкові — сім, а Сашку — два

місяці. Старші онуки займаються танцями (я теж люблю танцювати, схоже, гени — річ уперта) й боротьбою, зокрема, джиу-джитсу. Матвійко володіє білим поясом і молодший на рік Артемко теж робить успіхи в цьому виді спорту. Який талант має найменший Сашко, мовити наразі рано.

— Найменшого внука назвали на честь бабусі — Сашком?

— Так діти вирішили.

— Розкажіть про ваших дітей.

— У мене двоє синів. Старший Петро закінчив ТНЕУ, де вивчав комп'ютерні науки та економіку, очолює відділ реклами великого будівельного гіпермаркету в Тернополі. Молодший син Павло теж за фахом комп'ютерник.

— Ще про життя приватне... Де найкраще відпочивається від буденних турбот?

— На дачі. Вона невеличка, але облаштована з любов'ю. Є садок, невеличкі грядки й багато квітів та ягід. Ростуть тюльпани, нарциси, півонії, понад 30 видів глідюлусів, 10 видів ірисів. Мені подобається поратися в саду, дивитися, як тягнуться вгору посаджені рослини. Люблю спілкування з природою. А ще — подорожі. Насамперед — Європою.

Олександра АНДРІШИН у колі працівників рідної кафедри (2004 р.)

— Ви вважаєте себе щасливою людиною?

— Так, попри всі труднощі й перешкоди, моя доля склалася щасливо. У мене хороші діти та пре-

красні онуки, улюблена робота, я працюю в колективі однодумців.

— Поділіться найщасливішими спогадами з вашого життя?

— Щасливих днів у моєму житті було багато, але особливо яскраві емоції пов'язані з народженням онуків. Це ні з чим незрівняна радість — перший онук, потім другий, третій! Кажуть, що онуків бабусі люблять більше, ніж дітей, але, як на мене, це не так. Вважаю, це просто різні види любові. Замолоду навантаження більші й за роботою та іншими клопотами не завжди вдається присвятити дітям стільки часу, скільки хотілося б. З онуками це можна виправити. Більше уваги, більше спілкування... Бачиш, як малюк відкриває для себе світ, як радіє його красі — й щастя зігриває душу.

— Де проведете літню відпустку?

— Плануємо з дітьми та старшими онуками мандрівку до Дністра. Можливо, ще кудись поїдемо. Місце, де можна гарно відпочити, в Україні багато.

— Дякую за цікаву розмову.

Лідія ХМІЛЯР

Олександра АНДРІШИН зі студентами (1997 р.)

СТУДЕНТИ: ПОГЛЯД ЗБЛИЗЬКА

АНДРІЙ ПАСЕМКІВ: «ПАТОМОРФОЛОГІЯ — НАУКА НАДЗВИЧАЙНО ЦІКАВА»

За результатами цьогорічної Всеукраїнської олімпіади з професійно орієнтованої дисципліни «Патоморфологія» студент медичного факультету Андрій Пасемків посів перше місце, ставши абсолютним переможцем. Про участь в олімпіаді та інші пам'ятні події студентського життя, про навчання й улюблені заняття на дозвіллі юнак розповів «Медичній академії».

— Літня екзаменаційна сесія, а відтак і ще один навчальний рік позаду. Нині ви вже студент...

— ... 5 курсу. Після сесії у мене — виробнича практика на базі Кременецької районної комунальної лікарні. Кожен тиждень практики присвячений певному напрямку медицини, тож по чергову працюватиму в педіатричному, терапевтичному, гінекологічному та хірургічному відділеннях. Упевнений, що зможу поглибити набуті знання й вдосконалити практичні навички.

— Ви навчаєтеся за спеціальністю «лікувальна справа». Що вплинуло на ваш вибір?

— Насамперед те, що виріс я в медичній родині. Тато Андрій Адамович закінчив фармацевтичний факультет Львівського медичного університету (на той час — інституту), хімік-аналітик. Після інституту працював провізором в аптеці в Почаєві, потім завідував аптекою у Вишнівці, нині — в Кременці. Мама — старша медсестра педіатричного

відділення Кременецької комунальної лікарні. Важливу роль зіграв і приклад дідуся, який працював зубним техніком, і приклад бабусі, яка була акушеркою. Сестра Юля навчалася на фармацевтичному факультеті ТНМУ, нині вона — магістриня фармації, працює у відомій фармацевтичній компанії в Києві. І я теж вирішив реалізувати себе в медицині. Закінчив Кременецьку гімназію зі срібною медаллю. Профіль навчання був фізико-математичний, але природничі науки цікавили мене не менше. Вступив до ТНМУ, щоб здійснити свою мрію — стати лікарем.

— Серед 89 студентів з різних медичних вишів України, які взяли участь у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з професійно орієнтованої дисципліни «Патоморфологія», ви посіли перше місце. Раніше брали участь у студентських олімпіадах?

— Так, торік у Всеукраїнській олімпіаді з патоморфології переміг в одній з номінацій. Відтоді моє зацікавлення цією навчальною дисципліною лише зросло. Фундаментом для поглибленого вивчення патоморфології стала гістологія — одна з моїх улюблених дисциплін на 2 курсі, і, звичайно, — анатомія та патологічна анатомія. До цьогорічної олімпіади готувався під керівництвом доцентів кафедри патологічної анатомії з секційним курсом та судовою медициною Тамари Вікто-

рівни Дацко та Тетяни Кирилівни Головатой. Користуючись нагодою, хочу подякувати їм за те, що приділили мені багато уваги й часу. Радію, що виправдав довіру наставників.

— Розкажіть про перебіг змагань.

— Вони відбулися в п'ять етапів. Завідувач кафедри патологічної анатомії із секційним курсом та судовою медициною ТНМУ, професор Ярослав Ярославович Бондар очолював журі, яке оцінювало теоретичні знання учасників олімпіади з усіх розділів навчальної дисципліни шляхом тестування, володіння практичними навичками діагностики макроскопічних і мікроскопічних проявів патологічних процесів та хво-

роб. Також відбувся конкурс «Клініко-патологоанатомічні паралелі» на вміння проводити клініко-морфологічний аналіз на основі причинно-наслідкових співвідношень і конкурсу «Ерудит».

— Який з них видався вам найскладнішим?

— Мабуть, конкурс на знання епонімів у патоморфології «Ерудит». Хвилювався також, виконуючи опис макропрепарату, бо більше люблю працювати з мікропрепаратами, однак і з цим завданням впорався успішно.

— Які плани на канікули?

— Літо — пора масштабних музичних фестивалів, в організації яких я залучений як волонтер. Підготовка до фестивалю — це завжди велика робота. Адже місцем його проведення є зазвичай якийсь мальовничий куточок України. Локації найрізноманітніші: поле, ліс, берег річки чи ставка... Від навичок та ентузіазму волонтерів великою мірою залежить успіх заходу. Готуємо майданчик, сцену, зустрічаємо гостей та допомагаємо їм потрапити у свою фан-зону й на своє місце, вирішуємо інші організаційні питання. І щоразу — це нові цікаві знайомства, досвід роботи в команді, позитивні враження. Почалося ж усе з моєї участі в громадській організації «Молодіжне об'єднання «Файне місто» та розповідей друзів про фестивалі, на яких вони були волонтерами. Я тоді вперше долучився до невеликого волонтерського десанту з Тернополя, що вирушив на фестиваль «Woodstock Ukraine», який започаткував благодійний фонд «Серце до серця». Це було

2016 року. Відтоді щоліта допомагаю організаторам тієї чи іншої «головної музичної події» літа. І не лише музичної. Приміром, цьогоріч, як і торік, працював волонтером на мистецькому фестивалі «І». І звичайно, я в команді волонтерів «Файного міста» в Тернополі. Влітку плануую також побувати на фестивалях «Острів Європи» у Вінниці, «Захід» — на Львівщині. Можливо, ще десь. Але хочеться і вдома побути, з батьками, бо під час навчального року бачимося ми не часто.

— Чим ще захоплюєтеся?

— Армспортом. Цим силовим видом спорту, що набирає популярності, займаюся з дев'ятого класу. Мені пощастило тренуватися в Андрія Пушкаря, багаторазового чемпіона світу й чемпіона Європи з армрестлінгу, заслуженого майстра спорту України. На першому поверсі свого будинку в Кременці Андрій Пушкар обладнав тренажерну залу, де готував своїх учнів до змагань з армспорту. Разом з тренером ми їздили на чемпіонати України та досягали вагомих результатів. Зокрема, я став бронзовим призером чемпіонату України 2017 року в змаганнях на праву руку. На жаль, життя Андрія та його батька, заслуженого тренера України Анатолія Пушкаря, трагічно обірвалося в листопаді 2018 року. Авто-троща. Їх пам'яті присвячений Всеукраїнський турнір «Кубок Пушкарів» з армспорту, що відбувається в Тернополі та збирає найсильніших чоловіків і жінок України. Я теж беру в ньому участь. Як і в змаганнях з армспорту в рамках відкритої Універсиади серед вищих навчальних закладів Тернополя. Торік під час Універсиади збірна команда ТНМУ ім. Івана Горбачевського в змаганнях з армспорту посіла перше місце.

**Лідія ХМІЛЯР,
Микола ВАСИЛЕЧКО (фото)**

ВІДДАНІСТЬ СПРАВІ, СІМ'І ТА ДОБРЕ СЕРЦЕ МАМИ ТАНІ ПАМ'ЯТІ ЛІКАРЯ ТА ВИКЛАДАЧА ТЕТЯНИ БАБІНЕЦЬ

Значимість людей стає більш зрозумілою й оціненою часто-густо лише тоді, коли вони, на жаль, покидають нас... 40 днів минуло, як немає з нами моєї другої мами – Бабінець Тетяни Степанівни.

Моя велика повага до мами мого чоловіка завжди була домінантною у наших стосунках. Колись моя рідна мама, якої вже давно немає на цьому світі, але яка завжди в моєму серці і моїх вчинках, сказала мені: «Ця жінка виховала для тебе доброго й надійного чоловіка, тому маєш поважати, цінувати та дружити з нею». Це й стало мудрим заповітом для мене.

Зараз я дедалі більше починаю розуміти, що по-іншому й не могло бути. Людина, яка дихала інтересом нашої сім'ї, наших дітей, нашого добробуту, була справжньою берегинею нашого роду. І це все про нашу дорогу маму, бабу Таню, Тетяну Степанівну. Її доля, як і долі багатьох людей того покоління, дітей війни, була зовсім непростою, наповненою великою працею, боротьбою з труднощами життя, по молодості – нестатками, але й великим оптимізмом, бажанням досягти кращого не так для себе, як для близьких людей, а особливо – для дітей та онуків.

Тетяна Степанівна народилася 13 вересня 1932 р. у с. Савинці Рокитнянського району Київської області. Про дитинство згадувала небагато, але завжди говорила про пережитий голод, що відклав відбиток на все життя, – і фізичний, і моральний. Завжди згадувала доброту своєї мами, її бажання зробити своїх дітей щасливими. А для цього батьки мріяли вивчити своїх дітей. Батько був суворим, але усяляко сприяв своїм дітям, трьом донечкам, отримати гідну освіту. Наймолодша Таня теж наполегливо вчилася, хоча до середньої школи потрібно було ходити в інше село. Після закінчення школи вступила до педіатричного факультету Київського національного медичного університету. Це було великим досягненням для сільської дівчинки з неможливої родини. Вчилася наполегливо, завжди мала стипендію, бо без неї було б практично неможливим отримати лікарську освіту. Жила у гуртожитку, рано навчилася бути самостійною, економною, відповідальною та ладити з людьми, з якими зводила її доля на трудовому шляху.

Отримання диплома лікаря-педіатра стало лише початком важкої праці протягом усього подальшого життя мами Тані. У мене склалося таке враження (за розповідями мами, її близьких і моїми власними спостереженнями), що педіатр з дипломом педіатричного факультету суттєво відрізняється від педіатра, який вийшов з медичного факультету, насамперед своєю ментальністю. У професійній та життєвій поведінці мами Тані завжди відчувалося глибоке розуміння дітей, я б сказала, навіть на рівні інтуїції проявлялася якась особлива «заточеність» на специфіку дитячого організму, справжня «педіатричність» мислення. Цікавим було те, що в розмовах з мамою, коли я компліментарно відгукувалася про педіатра з мого життєвого досвіду, вона частенько наголошувала: «Знаєш, він чи вона – випусник педіатричного факультету». Напевно, все-таки це персоніфікований процес, але, як представник сімейної медицини, я б сказала так: справжніми педіатрами вторинної та третинної ланки системи охорони здоров'я мають ставати випускники саме педіатричних факультетів, а з медичних – мають виходити лікарі загальної практики-сімейні лікарі, які теж можуть вести діток. Мама не була такою категоричною в цьому питанні, але ми з нею часто обговорювали різні професійні речі.

Після закінчення вишу за скеруванням мама приїхала працювати лікарем-педіатром у м. Заліщики, де й познайомилася з майбутнім чоловіком Дмитром Михайловичем Бабінцем, з яким створила сім'ю, народила сина Ігоря. Це був цікавий період життя, за розповідями мами. Працювала на «первинці» та в лікарні, мала складні чергування. Стала справжнім лікарем-професіоналом.

Наша мама була дуже відданою мамусею. Вона просто «дихала» сім'єю. Також хочу сказати, що мама Таня була людиною дуже відповідальною за долю рідних. У той час, коли самим було не так просто вижити в далеких 60-х роках, взяла на утримання дітей своєї померлої старшої сестри. Протягом усього життя, як могла, допомагала їм. До останніх днів підтримувала з ними родинний зв'язок.

Потім був переїзд до Тернополя, нова робота лікарем-ревматологом поліклінічного відділення, пізніше перейшла до стаціонару. Набула практичного досвіду, стала справжнім лікарем-професіоналом. Саме як сформованого лікаря-практика нашу маму запросив на кафедру молодий професор Іван Семенович Сміян. Стала не лише успішним практичним лікарем, працювала в обласній дитячій лікарні, а також захистила кандидатську дисертацію, була викладачем кафедри педіатрії Тернопільського медичного інституту.

Ми завжди з мамою сходилися на думці, що на клінічну кафедру слід брати вже сформованих клініцистів. Хоча б п'ять

бутнього чоловіка. І найголовніше, що вона правильно навчила Ігоря, свого сина, бути надійною опорою рідним, зокрема, бабусі й дідусеві, які потім стали дуже близькими й для мене, молодої невістки. Я багато чого навчилася у них.

Наша мама Таня продовжувала бути невтомною трудівницею, її трудова біографія – 43 роки у практичній медицині та 25 років – у системі медичної освіти. Колеги цінували та поважали її, студенти переймали практичний досвід.

Коли я захистила кандидатську дисертацію, вона, не роздумуючи, залишила роботу в університеті. На її думку, неправильно, щоб в одному виші працювало двоє з одним прізвищем. Зробила свій вибір, не вагаючись. Тому, коли моя донька, бабусі Тані онучка – Настя, випускниця нашого університету, вирішила поїхати до Києва, не слухаючи нас про можливе подальше навчання та наукову роботу в рідній альма-матер, я зрозуміла, що це бабусині гени та не стала їй перечити. Ми завжди говорили з мамою про те, що справжня династія – це продовження традиції у професії, у справах, і не обов'язково це має відбуватися в одному виші. Навпаки, часто саме це не дає можливості поповнювати кадровий склад талановитою молоддю та сформованими лікарями-практиками без родинних зв'язків. Баби-

на онучка Настя сказала нам, що хоче знати собі ціну, насамперед отриманих нею знань, найкраще, щоб це було не в Тернополі, тоді зможе відчувати справжню самостійність. Як це зробила свого часу її бабуса – поїхала у 50-ті роки з центрального регіону України до неспокоїної на той час Західної України.

Окремо хочу сказати про високий рівень загальноосвітніх знань мами Тані. Так часто зараз доводиться стикатися з філологічною безграмотністю, відсутністю математичних та інших навичок, незнанням власної історії та ін. Люди навіть з вищою освітою майже не читають художньої літератури. Наша ж мама до останнього дня життя багато читала – пресу, художню та фахову літературу. Я завжди жартовувала, що ми знаємо думки одна одної, бо читаємо одні книги.

Мама Таня була першим критиком моїх кандидатської та докторської дисертацій. І коли вона з повагою та щирою радістю двічі

у житті сказала мені: «Лілю, я тебе щиро вітаю. Ти молодець!», я знала точно, що це так і є. Знаю, що мама вичитувала дисертації багатьох працівників кафедри педіатрії саме щодо викладу літературною мовою.

Тетяна Степанівна була дбайливою мамою для свого сина, для мене, люблячою й лагідною бабусею для онуків – Анастасії та Дмитра. І їй судилося дочекатися правнучки Ніни. Цей дар глибини та віддано служити своїм рідним насправді притаманний не кожній людині. Хочу також поклонитися їй за те, що своїм близьким вона була готова віддати останнє, причому якось підкреслено щедро. У складні ж хвилини нашого життя вона дивувала швидким прийняттям рішень – віддати щось дороге матеріальне, яке набувалося важкою працею – для втілення наших планів, які не завжди могли бути прогнозованими. Словом, це була справжня мама.

Тетяна Степанівна стала вірною дружиною також і для другого свого чоловіка Мирона Петровича, з яким прожили 31 рік, сповнений взаєморозуміння, поваги й натхненною працею на дачній ділянці, де побудували невеличкий дім, посадили садочок і тишили своїх рідних щедрими дарами своєї праці. І тут мушу сказати про ще один великий талант мами – талант і чуття до землі. З її рук все росло, примножувалося на землі, було смачним і добротним. Мамині гени дісталися й моєму чоловікові. Її дорослий син, справжній полковник і надзвичайної порядності людина, легко й уміло працює на землі, садить квіти й дерева, плодові й декоративні рослини, доглядає за ними, успішно вирощує виноград, змонтував теплицю та отримує зможливі плоди. Мама з небес, гадаю, завжди бачитиме це й щиро радітиме.

Мама Таня завжди була вірною хранителькою сімейного вогнища, мудрим порадиником для нас усіх, а також великим авторитетом і люблячою бабусею для онуків. Була чуйною до людей, які її оточували, справедливою у судженнях, виваженою у складних життєвих ситуаціях, надзвичайною оптимісткою, людиною слова та честі.

40 днів минуло, як немає з нами мами... Покидають нас представники дуже сильного старшого покоління справжніх людей, наших вчителів, батьків, бабусь, мудрих порадиників, хранителів наших вічних людських традицій. Хотілося про це написати. Зробила це, як могла. Гадаю, що все ще буде поглиблюватися, а пам'ять буде видавати нові спогади, бо, кажучи словом поета, «велике бачиться на відстані».

Нехай мама з Богом спочиває... Ми ж намагатимемося не підвести її, бути гідними її життєвого прикладу.

**Лілія БАБІНЕЦЬ,
завідувачка кафедри
первинної
медико-санітарної допомоги
та загальної практики-
сімейної медицини ТНМУ,
професорка**

ВІДЗНАКА

НОМІНАНТИ НА ОРДЕН СВЯТОГО ПАНТЕЛЕЙМОНА

НОМІНАЦІЯ «СЛУЖІННЯ СУСПІЛЬСТВУ»

**Тамара Олександрівна
ВОРОНЦОВА**

Доцентка кафедри дитячих хвороб з дитячою хірургією, а також голова Тернопільського осередку «Всеукраїнське об'єднання «Медики Майдану».

Є членом громадської ради при управлінні охорони здоров'я обласної державної адміністрації; членом нагородної ради ордена «За спасіння життя» імені Л.Я. Ковальчука.

Як голова ГО «Всеукраїнське об'єднання «Медики Майдану»:

- брала участь у створенні реєстру учасників медичного руху Тернопільщини на Майдані під час Революції Гідності та Всеукраїнського реєстру медиків Майдану;
- зорганізувала урочисті збори Тернопільського осередку «Всеукраїнське об'єднання «Медики Майдану», проведено урочисте нагородження лікарів грамотами облдержадміністрації та управління охорони здоров'я;
- провела нагородження вищою відзнакою ВО «Країна» «За незламність духу» бійців особи-

стого складу 93 ОМБР (січень 2017 р.).

Протягом 2016-2017 рр. на розширених зборах ГО «Всеукраїнське об'єднання «Медики Майдану» медалями «За гідність і патріотизм» були нагороджені медики Майдану та АТО, волонтери, які брали активну участь у життєзабезпеченні Української армії; представники української діаспори в Канаді, які допомагали з медичною гуманітарною допомогою.

2014 рік, грудень. Зорганізувала разом із студентами ТДМУ ім. І.Я.Горбачевського всеуніверситетську акцію «Відмовся від кави – зігрій бійця», завдяки якій на фронт було відправлено хімічні грілки, теплі речі, медикаменти, продукти.

2015-2018 рр. – від випускників ТДМУ ім. І.Я. Горбачевського Богдана Бойчука, Надії Архіпової та завдяки фінансовій підтримці української діаспори Канади постійно отримує гуманітарну допомогу у вигляді медичних витратних матеріалів, медикаментів, гігієнічних засобів.

Разом з членами ГО «Всеукраїнське об'єднання «Медики Майдану» вміст гуманітарної допомоги розповсюджує на військовий шпиталі, медичні частини останні три роки, а саме:

- у вигляді посилок для конкретних представників медичних батальйонів і медчастих, які перебувають на першій лінії;
- військові шпиталі України;
- центр дитячої кардіології і хірургії, м. Київ;
- для волонтерів України;
- інститут нейрохірургії;
- госпіталі для ветеранів бойових дій;
- дитячі лікарні Луганської області;
- неонатологічний центр міста Хмельницький.

Всього було відправлено до 50 посилок.

Допомогу у вигляді передачі медичних витратних матеріалів надавала і тернопільським медичним закладам:

- відділам Тернопільської дитячої обласної лікарні;
- Тернопільській університетській лікарні.

Безпосередньо двічі особисто возила медичні витратні матеріали в 66-й госпіталь м. Покровська, в «Карпатську Січ» (згодом 93 ОМБР) – с. Водяне Донецької області. Для цих поїздок додатково зорганізувала збір продуктів, теплих речей тощо.

У Львівській центральній військовій шпиталі тричі возили гуманітарну допомогу, також разом із студентами, членами молодіжної організації «Сокіл» відвідувала поранених бійців шпиталю з врученням подарунків.

Є членом громадської ради при управлінні охорони здоров'я обласної державної адміністрації.

Разом з адміністрацією ТДМУ була одним з організаторів спільної роботи фахівців ТДМУ та спеціалістів «Медичної клініки на колесах», а саме керівником педіатричної мобільної бригади, яка проводить профілактичні огляди та консультування дітей Тернопільської області. За два роки проведено до дванадцяти виїздів в райони області. Також бригада активно співпрацює з медичною службою «Карітас» і «Колиска життя».

Брала участь в організації Різдвяних зустрічей родин членів АТО в січні 2018 року.

Має подяку міського голови Тернополя С.В. Надала, відзнаку Президента України «За гуманітарну участь в антитерорис-

тичній операції» та медаль «За службу Україні» від Тернопільської обласної державної адміністрації, знак народної пошани нагрудний знак «Волонтер України» 07.02.2017 від Благодійного фонду «Доля надії».

НОМІНАЦІЯ «МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»

Войцех БАРГ

Доктор медичних наук, спеціаліст з пульмонології та алергології.

Почав співпрацювати з ТНМУ з 2009 року, коли брав участь у складі делегації з Польщі у VI українсько-польській конференції «Актуальні аспекти захворювань легень: патофізіологія, діагностика, лікування», яку проводили у Тернопільському медуніверситеті.

Результатом співпраці стали щорічні стажування студентів Тернопільського медуніверситету у Вроцлавському медичному університеті, починаючи з 2010 року, а також обмін студентами та викладачами між університетами. За ініціативою В. Барга з 2015 року щорічно в ТНМУ проводять міжнародні пульмонологічні школи. В. Баргу присвоє-

не звання Почесного професора Тернопільського медуніверситету.

24-27 вересня 2018 року на базі ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського МОЗ України» відбувся VI науковий симпозиум «Імунопатологія при захворюваннях органів дихання і травлення». У рамках симпозиуму проведена Міжнародна пульмонологічна школа із залученням професорів-лекторів з Польщі, Італії, Великобританії. У роботі симпозиуму взяла участь понад 300 осіб, у тому числі були представлені роботи з інших вишів України та науковців з Польщі, Італії, Великобританії. Відбулися три пленарні засідання наукового симпозиуму, а також шість засідань Міжнародної пульмонологічної школи (проводили англійською мовою), на яких розглядали актуальні питання імунопатології при внутрішніх хворобах і у фтизіатрії, зокрема:

- новітні досягнення в діагностиці та лікуванні імунологічних порушень у клініці внутрішньої медицини та фізіатрії;
- імунопатологія при ураженні органів дихання;
- імунопатологія при ураженні органів травлення;
- міжнародна пульмонологічна школа (виступ на секції англійською мовою).

ДАТА

10 липня виповнилося 80 років ветеранові ТНМУ професору Миколі Івановичу ЖИЛЯЄВУ.

Вельмишановний Миколо Івановичу! Сердечно вітаємо Вас з 80-літтям!

Після закінчення Станіславського медінституту (тепер – Івано-Франківський національний медичний університет), трьох років практичної лікарської роботи, 10 років роботи молодшим і старшим науковим співробітником Мукачівського філіалу Львівського науково-дослідного інституту педіатрії, акушерства та гінекології у стінах Тернопільського медуніверситету Ви успішно пройшли майже 40-літній трудовий шлях: спочатку асистента, а згодом – професора кафедри акушерства та гінекології медичного факультету.

Упродовж 10 років Ви очолювали кафедру акушерства та гінекології факультету післядипломної освіти. Вагомий Ваш внесок у становлення й

зміцнення факультету, вдосконалення його методичної бази та організації навчального процесу.

Колектив університету глибоко поважає й щиро шанує Вас як відомого в Україні вченого, висококваліфікованого клініциста-акушера-гінеколога, досвідченого педагога та вихователя студентської молоді, за багаторічну невтомну працю, високий професіоналізм, сумлінне виконання своїх службових і громадських обов'язків. Ваша професійна та гро-

мадська діяльність відзначена медаллю «Ветеран праці», знаком «Відмінник охорони здоров'я», грамотами й подяками адміністрації університету.

Ваші порядність, інтелігентність, працелюбність, уважне ставлення до людей, прагнення робити добро заслужують найвищої оцінки та є прикладом для наслідування новими поколіннями студентів, молодих лікарів, науковців і викладачів.

Бажаємо Вам, вельмишановний Миколо Івановичу, доброго здоров'я, невичерпного життєвого оптимізму, добробуту, людського тепла, душевного спокою, родинного благополуччя й затишку, щасливого довголіття.

Нехай добром наповнюється хата, Достатком, щирістю і сонячним теплом, Хай буде вірних друзів в ній багато, Прихильна доля огорта крилом!

Ректорат та профком ТНМУ імені І.Я. Горбачевського

10 липня відзначила ювілейний день народження ветеран ТНМУ Людмила Михайлівна ЛУЦЬКА.

Вельмишановна Людмила Михайлівно! Сердечно вітаємо Вас з ювілейним днем народження!

У стінах університету Ви успішно пройшли майже 40-літній трудовий шлях спочатку лаборанта кафедри патологічної фізіології, лаборанта кафедри неорганічної хімії, а останні понад 30 років – старшого лаборанта кафедри неорганічної хімії та кафедри медичної біохімії, виконували одну з найважливіших ділянок роботи – організаційне забезпечення навчального процесу, проведення висококваліфікованих лабораторних досліджень.

Колектив університету глибоко поважає й щиро шанує Вас за багаторічну невтомну працю, високий професіоналізм, сумлінне виконання своїх службових і громадських обов'язків.

Ваша професійна та громадська діяльність відзначена медаллю «Ветеран праці», грамотами й подяками адміністрації університету.

Ваші порядність, працелюбність, жіночність, уважне ставлення до

людей, прагнення робити добро заслужують найвищої оцінки та є прикладом для наслідування.

Бажаємо Вам, вельмишановна Людмила Михайлівно, доброго здоров'я, невичерпного життєвого оптимізму, добробуту, людського тепла, душевного спокою, родинного благополуччя й затишку, щасливого довголіття.

Нехай здоров'я, радість і достаток Сипляться, немов вишневі цвіт, Хай малює доля з буднів свято І дарує Вам багато літ!

Ректорат і профком ТНМУ імені І.Я. Горбачевського

ПІДСУМКИ

ТНМУ ПОСІВ ТРЕТЄ МІСЦЕ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПРОБНОГО СКЛАДАННЯ МІЖНАРОДНОГО ТЕСТОВОГО ІСПИТУ З ОСНОВ МЕДИЦИНИ (IFOM)

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2018 року №275 «Деякі питання про проведення міжнародного моніторингового дослідження якості вищої медичної освіти у 2018 році» та наказу Міністерства охорони здоров'я України від 1 лютого 2019 року №283 «Про деякі питання проведення міжнародного моніторингового дослідження якості вищої медичної освіти» 15 березня 2019 року відбулося міжнародне моніторингове дослідження якості вищої медичної освіти. Його провели у формі тестового іспиту з основ медицини. Це екзамен із серії International Foundations of Medicine (IFOM), який вимірює компетентність у фундаментальних науках з медичної практики. У дослідженні взяли участь 6275 студентів з 19 закладів вищої освіти. Тестові завдання були складені українською мовою. Впродовж чотирьох годин студенти в усіх університетах склали іспит одночасно. У цьому дослідженні взяв участь 441 студент Тернопільського національ-

ного медичного університету імені Івана Горбачевського. Міністерство охорони здоров'я України отримало від Національної ради медичних екзаменаторів США звіт з результатами складання пробного міжнародного іспиту з основ медицини. Згідно з цими результатами найкраще його склали студенти Львівського національного медичного університету імені Д.Галицького, Національного медичного університету імені О.Богомольця та Тернопільського національного медичного університету імені І. Горбачевського. Студенти нашого вишу також отримали найменше негативних результатів, як і студенти Львівського національного медичного університету та Луганського державного медичного університету. Крім того, наші майбутні медики увійшли до числа тих, хто отримав найбільше позитивних результатів. Це вкотре засвідчило те, що в ТНМУ висока якість надання освітніх послуг і належна підготовка медичних кадрів.

Прес-служба ТНМУ

ЮВІЛЕЙ

10 липня відзначив ювілейний день народження голова профкому ТНМУ, доктор біологічних наук, професор кафедри медичної біохімії Петро Григорович ЛИХАЦЬКИЙ.

наставник, душевна та щира людина.

Ваша професійна й громадська діяльність відзначені грамотами обласної державної адміністрації, обласної ради профспілок, обкому профспілки медичних працівників, подякою міської організації Товариства Червоного Хреста, грамотами та подяками ректора університету.

Наші побажання сповнені людської шани та поваги, напоєні ароматом рідної землі й славними профспілковими традиціями.

Щиро зичимо Вам, вельмишановний Петре Григоровичу, здоров'я від чистих джерел, щоб Ваш запас творчої енергії, душевних сил, терпіння й оптимізму був невичерпним, як і людська вдячність за все добро, яке Ви робите.

Нехай добро та злагода завжди залишаються з Вами, у праці міцніють сили, досвід і знання, розумно та мудро вирішуються всі службові справи, а людяність і чуйність будуть надійними супутниками Вашого життя, щоб роки залишили лише світлі спогади, а майбутнє дарувало ще багато щасливих літ, сповнених радості й надії.

Хай сміється доля, мов калина в лузі, у родинним колі, серед вірних друзів.

Хай крокують поруч вірність і кохання, Хай здійсняться мрії і усі бажання!

З глибокою повагою – Ваша надійна профспілкова команда.

Вельмишановний Петре Григоровичу!

Від імені профспілкової родини університету щиросердечно вітаємо Вас з ювілейним днем народження.

Найкращий та найцінніший скарб дарувала Вам доля – інтелегентність, уміння любити людей, турбуватися про них.

Ваш яскравий, успішний життєвий шлях, високі досягнення в науці, захист докторської дисертації, педагогічна майстерність, організаторський талант, вірність і відданість своєму покликанню є гідним прикладом для наслідування молодими працівниками.

Ви – справжній лідер, мудрий

Відповіді у наступному числі газети

СКАНВОРД

Crossword puzzle grid with various clues and images. Clues include: 1. Автор роману «Хмельницький»; 2. Байда; 3. Козацький загін; 4. Хімічний елемент; 5. Устрий, стан; 6. Автор; 7. Хвалений вірш; 8. Поема Т. Шевченка; 9. Біблійний цар; 10. Табачник; 11. Старослов. літера; 12. Благородний метал; 13. Брат Кия; 14. Автор «Повісті минулих літ»; 15. У слов'ян – бог вігрю; 16. Військовий чин у козаків; 17. Народний співець у Київській Русі; 18. Вояк; 19. Столиця Європи; 20. Одиниця електропровідності; 21. Спина струна в людині; 22. Дамський предмет; 23. Німецький фізик; 24. Після блискавки; 25. Друг Вінні-Пуха; 26. Корпус людини; 27. Аеропорт у Парижі; 28. Бараний горіх; 29. Камердинер; 30. Нота; 31. Невільник; 32. Щастя футболіста; 33. Звук при ляманні; 34. Київський князь; 35. Казкова баба; 36. ...ий-мачуха; 37. Видатний лікар Ст. Русі; 38. Слов'янське плем'я; 39. Мірло тягару; 40. Знак Зодіаку; 41. Забава; 42. Пошана, повага; 43. Майданчик у цирку; 44. Алфавіт; 45. Миле місце річки; 46. Соціальний стан; 47. Нота; 48. Грецька літера; 49. Соціальний стан; 50. Політ; 51. Наній; 52. Документ; 53. Плутигар; 54. Заміжня француженка; 55. Плутун; 56. Мотузка, ремінь; 57. Письмова чи усна розповідь; 58. Культиватор; 59. Бовван, божок; 60. Легендарний козак; 61. Рівень; 62. Стрива; 63. Козацький човен; 64. Залізна квольтя організму; 65. Бик; 66. Комаха, що жалить; 67. Літак; 68. Старовинна рушниця; 69. Бог Сонця; 70. Збіжжя; 71. Місто в Угорщині; 72. Бойовий клич; 73. Східнослов'янська міра довжини; 74. Мотузка; 75. Вигук; 76. Сотка; 77. Моторний хлоп'яцький предмет; 78. На Русі – північній особа; 79. Козацьке військо; 80. Буд'який предмет; 81. Видатний французький композитор; 82. Квітка, цукерка; 83. Австралійський страус; 84. Голуб, здогін; 85. Японська гра; 86. Стіна, огорожа; 87. Тропічна й субтропічна рослина; 88. Рівень; 89. Стрива; 90. Відзнака гетьмана; 91. Подружжя; 92. Англ. письменник; 93. Овеча вовна; 94. Грецька літера; 95. Почервоніння шкіри від пошкодження; 96. Огорожа; 97. Старий зіл; 98. Риба.

Відповіді на кросворд, вміщений у № 12, 2019 р.

- Горизонталь: 4. Наукушот. 7. Злагода. 8. Анекдот. 10. Скіпетр. 15. Біанка. 16. Фюнес. 18. Італія. 19. Кіш. 20. Адті. 21. Легіт. 22. Оса. 26. Пістон. 27. Мафія. 28. Толока. 29. Квартет. 32. Флігель. 33. Деревій. 35. Естрада. Вертикаль: 1. Бурдюк. 2. Око. 3. «Корнет». 5. Платина. 6. Комісар. 9. Спина. 11. Хібініт. 12. Сардина. 13. Міністр. 14. Військо. 16. Фатум. 17. Стеля. 23. Штапель. 24. Афера. 25. Пломбір. 30. Вилиск. 31. «Енеїда». 34. Ера.